

ע"פ 1385/14 - י.ל. נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 1385/14

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המבקשת: י.ל.

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בת"פ 44419-03-13 מיום 30.1.2014 שניתן על-ידי השופט צ' גורפינקל

תאריך הישיבה: כ"ו באדר א' התשע"ד (26.2.2014)

בשם המבקשת: עו"ד ניר רהט

בשם המשיבה: עו"ד מורן פולמן

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט צ' גורפינקל) בת"פ 44419-03-13 מיום 30.1.2014, במסגרתו הושת על המבקשת עונש של 18 חודשי מאסר ומאסר על-תנאי.

1. המבקשת הורשעה על-פי הודאתה בהסדר טיעון בשתי עבירות של סחיטה באיומים. אלו הם מעשיה: במהלך שנת 2010 ועד שלהי שנת 2011 קיימה המבקשת קשר רומנטי עם פלוני (להלן: המנוח) ללא ידיעת אשתו. בחודש

עמוד 1

דצמבר 2011 החלה המבקשת לדרוש מהמנוח סך של מיליון ₪ - שישולם באמצעות 20 שיקים בסך 50,000 ₪ כל אחד - ואימה עליו כי אם לא יתן לה את הכספים, תגלה לרעייתו את דבר הרומן ביניהם. כתוצאה מאיומים אלו, מסר המנוח למבקשת באמצעות עובד שהועסק אצלו סך של 1,000 ₪ במזומן. מספר ימים לאחר מכן, מסר המנוח למבקשת שני שיקים, האחד על סך של 10,000 ₪ והשני על סך של 9,000 ₪. גם לאחר תשלום דמי הסחיטה, המשיכה המבקשת ליצור קשר טלפוני עם המנוח ולדרוש ממנו סך של מיליון ₪, כשהיא מאיימת שאם לא ישלם לה את הכסף, תספר לרעייתו על אודות הרומן. במהלך השיחות הללו אמר המנוח למבקשת כי אם לא תפסיק לסחוט אותו ישים קץ לחייו, אולם גם אז לא חדלה המבקשת ממעשי הסחיטה. ביום 30.12.2011 וביום 1.1.2012 התלונן המנוח במסגרת ישראל על מעשי הסחיטה שביצעה נגדו המבקשת, וביום 2.1.2012 היא נחקרה במסגרת בחשד לביצוע המעשים הללו. כעבור שבועיים, ביום 16.1.2012, בשעת בוקר, לאחר מעשי הסחיטה, שם המנוח קץ לחייו, בתלייה.

2. בד בבד עם הגשת ערעור על גזר הדין, ביקשה המבקשת לעכב את ביצוע עונש המאסר עד למתן פסק דין בערעורה. בבקשה נטען כי המבקשת היא אם חד-הורית לשני ילדים בני 8 ו-11 ומאסרה יגרום להם נזק רב. לדברי ב"כ המבקשת, בכל התקופה שמעת ביצוע המעשים בסוף שנת 2011 ועד להרשעתה, הייתה המבקשת משוחררת, לא הפרה את תנאי שחרורה, והתייצבה לכל הדיונים במשפטה. לטענת בא-כוחה, תקופת המאסר בפועל אשר נגזרה על המבקשת אינה ארוכה, וקיים חשש כי ביצוע עונש המאסר בטרם שמיעת הערעור ייתר את ערעורה. ב"כ המבקשת הדגיש כי בערעור התבקש ביטול המוחלט של עונש המאסר בפועל, והמרתו לעבודות שירות. לטענת ב"כ המבקשת, סיכויי הערעור להתקבל גבוהים המה, שכן הערעור מכוון לשגיאות עקרוניות שנפלו בגזר הדין. הטענה העיקרית היא כי שגה בית המשפט המחוזי בכך שהחמיר עם המבקשת בשל העובדה שהמנוח שם קץ לחייו כשבועיים לאחר ביצוע העבירות כלפיו, למרות שהקשר בין מעשיה לבין מותו נמחק מכתב האישום. זאת ועוד, המבקשת אימה על המנוח במעשה שאינו מהווה עבירה ולכן החומרה פחותה. המעשים נעשו על רקע עוני ומשבר קשה בחייה. המבקשת שיתפה פעולה עם הרשויות, לקחה אחריות על מעשיה, והשקיעה מאמצים רבים כדי לחזור למוטב. גזר הדין מנוגד להמלצת שירות המבחן, אינו מתחשב די הצורך בשיקולי השיקום, והמבקשת סבורה כי טובים הסיכויים בערעור, באופן שעונשה יוקל לכדי מאסר בעבודות שירות.

3. מנגד טענה ב"כ המשיבה על חומרתה של עבירת הסחיטה באיומים בכלל, ובנסיבות העניין דן בפרט. סיכויי הערעור להתקבל הם קלושים, כך נטען, לבטח במה שנוגע להפחתת תקופת המאסר עד כדי פרק-זמן שניתן יהיה להורות לגביו על ריצוי המאסר בעבודות שירות. המשיבה עודנה שוקלת להגיש ערעור מצדה על קולת העונש. לבטח, טענה ב"כ המשיבה, לא יהיה בתחילת ביצוע עונש המאסר כדי לסכל את הערעור. המבקשת עומדת בימים אלה לדין על עבירות גניבה שבוצעו לאחר התאבדותו של המנוח. נסיבותיה האישיות משמעותיות, אך אין סיבה לסטות מן הכלל שריצוי העונש יחל סמוך לגזירתו. לפיכך, טוענת ב"כ המשיבה, כי דין הבקשה להידחות.

4. נתתי דעתי על נימוקי הבקשה ועל אלו שבאו בתשובה, שמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים בדיון שלשום, עיינתי במסמכים שהוגשו מטעמם, ובאסמכתאות שאליהן הפנו, והחלטתי לדחות את עיקרה של הבקשה ולהעתר לחלקה.

5. מן הראוי לשאת בעונש בתכוף להטלתו. זהו הכלל, טעמים טובים ביסודו - משפטיים, ערכיים, חברתיים, שיקומיים ועוד. לא שוכנעתי כי בעניין דן מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות לסטות מדרך הכלל, ולהורות על עיכוב ביצוע עונש המאסר שהוטל על המבקשת. כאמור, לטענתה, התחשב בית המשפט המחוזי, שלא בצדק, בסופה הטראגי של הפרשה. אינני נדרש לכך בגדרי בקשה זו. המותב שידון בערעור יאמר את דברו בעניין זה, אך מכל מקום, העונש שהוטל על המבקשת אינו מתאפיין בחומרה יתרה. בית המשפט המחוזי לא התעלם מכך שהמבקשת היא אם חד-הורית,

גם לא מנסיבות חייה הקשות, ודומה כי שקל את הנסיבות הרלוונטיות בזהירות רבה. מבלי לטעת מסמרות, דומה בחשבון כולל כי סיכויי הערעור להתקבל אינם מן המשופרים. ב"כ המבקשת הפנה לפסיקה שלפיה פתיחת "דף חדש" עשויה להצדיק לעיתים עיכוב ביצוע עונש מאסר, אך לא הובאו תימוכין לכך שהמבקשת אכן חזרה למוטב. אדרבה, נמסר על אישום בגניבה שהוגש נגדה.

6. יש טעם בטענת ב"כ המבקשת על כך שיש לאפשר שמיעה אפקטיבית של הערעור, ולמנוע מצב שריצוי עונש המאסר יעשה את הערעור לעניין תאורטי. יש טעם מסויים בטענת ב"כ המבקשת על הצורך בעיכוב ביצוע העונש כדי שהמבקשת תמצא סידור הולם לשני ילדיה לתקופת מאסרה, בהיותה אִם חד-הורית. אמנם ניתן וצריך היה לעשות את הסידורים הללו עד כה - לשם כך דחה בית המשפט המחוזי את ביצוע העונש מיום 30.1.2014 עד ליום 2.3.2014 - אך בהקשר הזה, ועל רקע שאר מצוקותיה, זכאית המבקשת להתחשבות.

7. אשר על כן, החלטתי לדחות את הבקשה במה שנוגע לעיכוב ביצוע עונש המאסר עד למתן פסק הדין בערעור; יחד עם זאת, החלטתי לדחות את תחילת ביצוע עונש המאסר בחודשיים-ימים על מנת לאפשר למבקשת להתארגן בעצמה ולמצוא סידור הולם לילדיה, ובאופן שתחילת המאסר תהא לאחר חג הפסח. על המבקשת להתחיל בהתארגנות לאלתר, כדי שלא לבוא בבקשה דומה נוספת לקראת המועד (שנדחה כבר פעם ופעמיים) לתחילת ריצוי העונש.

8. המבקשת תתייצב אפוא לריצוי עונשה ביום 29.4.2014 עד השעה 10:00 בכלא נוה תרצה.

המזכירות תקבע את הערעור לדין עד סוף חודש אוגוסט 2014.

ניתנה היום, כ"ח באדר א' התשע"ד (28.2.2014).

שׁוֹפֵט